

faa have Tillid til hans Erklæring om, at han ikke skjønner ad nogen anden Veie i denne Sag at kunne fremsthynde den attraaede Reform end netop ad den af ham foreslaaede Veie, og man maa da ogsaa kunne haabe, at han vil vide at finde en Personlighed, der virkelig vil med Iver og Varme, med den af Rigsdagsmanden for Aalborg Amt nys omtalte Iver og Varme, tage sig af denne Gjerning, hvortil han nærmest er bleven udnævnt, og som da er hans eneste og vigtigste Hverv. Jeg kan derfor ikke begribe, hvorledes den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) heri har kunnet finde en Grund til at frygte for, netop at Reformvæsenet skulde udsættes eller standses. Naar den samme ærede Rigsdagsmand har erklæret, at han nærmest kan slutte sig til det af Rigsdagsmanden — jeg husker ikke, fra hvilket af Aalborg Amter — stillede Underændringsforslag, saa maa jeg for mit Vedkommende erklære, at, saafremt ikke Ministeriets eller, hvad der her er det Samme, Udvalgets Fleertals Forslag gaaer igjennem, kan jeg for mit Vedkommende finde mig særlig opfordret til at stemme for dette Forslag, men det ganske vist af en anden Grund end den, den ærede Forslagsstiller fremhævede, idet der i dette Forslag ikke er nogen Lidsbeskrænkning, saa at vi altsaa have Lov til at betragte det som faldende sammen med Ministerens Forslag, idet vi nemlig saa have Lov til at betragte denne Bevilling som aarligt tilbagevendende og ligesaa sikker, som om det oprindeligt havde staaet i Forslaget; hvorimod, hvis vi gaae ind paa det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), jeg ikke seer rettere, end at vi paa en Maade binde Hænderne paa de følgende Rigsdage, idet vi vedtage at give en Fjerdedeel af en vis Sum, altsaa at der i 4 Aar skulde aarligt gives den samme Sum uden Hensyn til, om ikke maastee Anledningen til dette Beløb var bortfalden forinden 4 Aar, eller om man ikke muligt kunde ønske dette Beløb endnu for det 5te, 6te eller flere af de følgende Aar.

Frolund: Jeg har isinde at stemme for det Forslag, der er fremkommet fra den ærede

Cultusminister, og det er i den Anledning, at jeg ønsker at sige et Par Ord. Jeg vil da først bemærke, at det hverken er for at udtrykke min Tillid eller Mistillid til Ministeren, at jeg afgiver min Stemme — dette har i saa Henseende aldeles ingen Indflydelse — men det er for Sagens egen Skyld, og jeg vil da tilstaae, at da jeg saae dette Forslag fremkomme, glædede det mig, og det af den ganske naturlige Grund, at jeg selv i mange Aar har været af den Mening, at hvis vort Almueskolevæsen skulde komme ipeiret, maatte der i Spidsen for det stilles en Mand, som havde den fornødne Indsigt, en folkelig Charakter, som havde Tiden til sin Raadighed og den fornødne Myndighed til at bryde den Modstand, man kan vente, at en Reform i den Retning vil møde rundtomkring, paa Grund af Uforstand, Uvidenhed, Bane og af Herkeshyge. Vi have nu havt en temmelig udførlig Skolelovgivning i over 40 Aar, en Lovgivning, der i mange af sine Punkter er god, der i flere Punkter stræber hen mod det Rette, men vist ogsaa i mange Punkter lader Meget tilbage at ønske. Ligesaa den Tid, vi fik denne Lovgivning, og indtil vore Dage har der været Duffer om Forandringer i det Bestaaende; der har lydt Raab og Klager allevegne fra, Klager, der ere berettigede og ere blevene stærkere og stærkere, jo mere de ere naaede hen til vor Tid. Men hvad have de ført til? hvad have vi faaet ud af dem? Intet! vi ere blevene afviste; vi have i det Allerhøieste faaet Løfter; man har bedt os om at give Hensyn, men endnu sidde vi paa det gamle Sted. Efter min Opfattelse er Grunden dertil væsentlig den, at Skolevæsenet har saagodt som været uden Bestyrelse, eller at det, man kalder Bestyrelsen af Skolevæsenet, har været henlagt til Mand, som vare i saadanne Stillinge, hvor de havde fuldt op at gjøre med at røgte deres Hovedkalb; det har været lagt som et Appendix til Folk, der ere blevene satte til Embederne af ganske andre Hensyn end netop Skolevæsenet (Hør, Hør!) og som derfor have ladet Skolevæsenet passe sig selv, da de hverken havde Ore eller Skam deraf. Man kan ikke sige, at der ingen Kundskab findes nogetsteds om Skolevæsenet og at